

De Nederlandse manier van leven

Het parlementaire jaar is weer met veel traditioneel vertoon begonnen. Koetsen, troonrede en koffertje, het kwam allemaal voorbij. Allemaal symbolen van onze parlementair georganiseerde democratie. De regeringsboodschap is optimistisch: het gaat goed met Nederland, in ieder geval economisch gezien. Toch is er

sprake van een chronische ontevredenheid waar overheid en politiek geen antwoord op hebben. Zorgen over de stand van het land en de 'Nederlandse manier van leven', wat dat laatste dan ook moge zijn. In ieder geval ervaart men de grote migratievraagstukken als een bedreiging voor die manier van leven.

TOLERANTIE

Naar de mening van veel politici kent die 'Nederlandse manier van leven' een groot respect voor democratie en haar fundamenteën. Vrijheid van meningsuiting, godsdienst en onderwijs. Vrijheid die zich ook kenmerkt door een grote mate van tolerantie en begrip voor wat (nog) niet de 'Nederlandse manier van leven' is. Zorgelijk is het dan ook dat juist als het gaat om die belangrijk gevonden manier van leven, tolerantie het veld moet ruimen voor meer intolerantie. En natuurlijk moet het 'pleur op' van onze premier niet uit zijn verband worden getrokken. Maar het feit dat bij de opening van het parlementaire jaar er uren over gedebatteerd is, geeft aan dat dit een gevoelige grens is, daar waar deze door onze eerste minister is overgestoken. Gevaarlijk omdat dit mijns inziens geen bijdrage levert aan die integratie, maar in dat debat veeleer polariseert.

BIJ DE HAND

In ons land leven ruim een miljoen moslims. Hoe kunnen we het multicultureel zijn van onze samenleving nog negeren? De overheid vraagt nadrukkelijk om integratie en assimilatie met die 'Nederlandse manier van leven'. En dan met name gezien vanuit de democratische grondwaarden – een grote mate van vrijheid, gelijkwaardigheid en solidariteit – die bewaakt worden door het feit dat we in een rechtstaat leven.

Dat vraagt ook dat we die mede-Nederlanders bij de hand nemen en informeren over wat die rechtstaat voor regels kent, gebaseerd op die grondwaarden. Ook daarbij dient het notariaat als onderdeel van die rechtstaat haar verantwoordelijkheid te nemen.

OUDERE MIGRANTEN

Mede vanuit onze maatschappelijke betrokkenheid werken we inmiddels al ruim een jaar samen met het Netwerk van Organisaties van Oudere Migranten, NOOM. Een grote koepel waarin organisaties voor onder meer oudere Chinese, Marokkaanse, Turkse, Caribische en Surinaamse migranten verenigd zijn. Wij hebben er als KNB voor gekozen om samen met hen voorlichtingsmateriaal en voorlichtingsfilmpjes in het Nederlands, Turks en Marokkaans te maken. Daarbij komen basale zaken aan de orde zoals ons Nederlands erfrecht, het maken van testamenten, het herkennen van financieel misbruik en het levenstestament. Daarmee dragen we een steentje bij aan het integratieproces dat maakt dat op den duur de 'Nederlandse manier van leven' ook voor velen van hen een vanzelfsprekende manier van leven wordt. ■

Jef Oomen | VOORZITTER KNB